

CZYM JEST INTEGRACJA SENSORYCZNA?

Integracja sensoryczna to proces, podczas którego układ nerwowy człowieka odbiera informacje z receptorów wszystkich zmysłów- smaku, zapachu, wzroku, słuchu, dotyku, równowagi oraz czucia głębokiego- następnie organizuje je i interpretuje tak, aby mogły być one użyte w celowym zadaniu. Celem terapii jest dostarczenie odpowiedniej ilości bodźców tak, aby dać możliwość prawidłowej pracy centralnego układu nerwowego.

OBJAWY ZABURZEŃ INTEGRACJI SENSORYCZNEJ

- podwyższony poziom aktywności
- obniżony poziom aktywności
- wycofanie z kontaktów społecznych
- problemy z koordynacją
- problemy z równowagą
- problemy z motoryką małą
- opóźniony rozwój mowy
- unikanie kontaktu fizycznego (dotyku, unikanie pewnych faktur ubrań, niechęć do mycia włosów i buzi)
- wybiórczość pokarmowa
- zaburzenia napięcia mięśniowego
- problemy z koncentracją
- problemy z zasypianiem
- nadmierne reagowanie na różne zapachy

NA CZYM POLEGA TERAPIA?

Zajęcia terapeutyczne prowadzone z dzieckiem mają na celu kompensowanie, określonych diagnozą, deficytów i zaburzeń w integracji zmysłowej dziecka. Diagnoza oparta jest na przeprowadzeniu szczegółowego wywiadu z rodzicami, prób Obserwacji Klinicznej oraz Testów Integracji Sensorycznej. Zajęcia integracji sensorycznej w większości mają postać „naukowej zabawy”. Jest to aktywność ruchowa, która nakierowana jest na stymulację odpowiednich zmysłów. Są dostosowane indywidualnie do każdego dziecka, a stopień trudności będzie systematycznie wzrastać, aby wymagać od dziecka bardziej skomplikowanych reakcji. W trakcie zajęć wykonywane będą odpowiednie dla dziecka aktywności dostarczające odpowiedniej stymulacji. W trakcie terapii dzieci zachęcane są do ukierunkowanej zabawy i aktywności, wyzwalając odpowiednie reakcje sensoryczne. Terapia jest zazwyczaj dla dziecka przyjemną zabawą, ale jednocześnie ciężką pracą, której finałem jest osiągnięcie sukcesu, który prawdopodobnie byłby nieosiągalny w przypadkowej, spontanicznej zabawie. Wszystkie te cele realizowane są z wykorzystaniem różnorodnych przyrządów oraz pomocy terapeutycznych, takich jak: huśtawki, równoważnie, platformy, uprząże, deskorolki, i wiele, wiele innych.

Integracja sensoryczna

Integracja sensoryczna (SI) to inaczej zdolność do rozumienia i porządkowania bodźców i informacji dostarczanych z otoczenia i z własnego ciała poprzez zmysły. Umiejętność ta pozwala dziecku zrozumieć, jak funkcjonuje otaczający je świat i nadaje sens nieustannie docierającym zewsząd bodźcom. Jeżeli proces integracji sensorycznej jest zaburzony, mogą pojawić się problemy z nauką, zachowaniem, koncentracją, czy koordynacją, dlatego jeżeli zaniepokoją nas jakieś zachowania dziecka, warto udać się do specjalisty, który doradzi, jak ćwiczyć z dzieckiem w domu, bądź zaproponuje terapię.

Terapia zaburzeń SI odbywa się w pomieszczeniu specjalnie do tego przystosowanym i wyposażonym w odpowiedni sprzęt do stymulacji systemów:

- **przedsionkowego**
- **proprioceptywnego**
- **dotykowego**
- **wzrokowego**
- **słuchowego**
- **węchowego**

Poniżej znajduje się kilka sygnałów, które mogą świadczyć o potencjalnych zaburzeniach sensorycznych dziecka.

OBJAWY

ZACHOWANIE DZIECKA

Nadwrażliwość na bodźce

- Unika fizycznej bliskości i dotyku.
- Lubi nosić tylko specyficzne rodzaje ubrań, przeszkadzają mu metki.
- Nie lubi brudzić się klejem i farbami.
- Nie lubi obcinać paznokci, czesać się i myć zębów.
- W głośnych miejscach staje się marudne, czy poddenerwowane.
- Źle reaguje na głośne dźwięki, np. muzyki, odkurzacza.

Zbyt mała wrażliwość bodźce

- Nie zauważa zadrapań, czy siniaków spowodowanych upadkiem
- Kolorując, bardzo mocno dociska kredkę

- Poszukuje głośnych dźwięków
- Lubi być mocno przytulane, lub samo mocno przytula.

Problemy z równowagą

- Ma słabą równowagę, często upada lub się potyka
- Idąc po pokoju obija się o meble
- Ma kłopoty ze swobodnym poruszaniem się

Agresja

- Łatwo wpada we frustrację, reaguje agresją na przytłoczenie odbieranymi bodźcami

Ruchliwość

- Jest w ciągłym ruchu i wszędzie go pełno
- Cały czas trzyma coś w rączkach i tym porusza
- Trudno mu się skoncentrować, łatwo się rozprasza.

Opóźnienie w rozwoju zdolności ruchowych

- Ma problemy z samodzielnym zapinaniem guzików, sznurowaniem butów
- Ma trudność uczeniu się nowych umiejętności ruchowych (łapanie piłki, jazda na rowerze)
- Niepoprawnie trzyma ołówek, sztucce czy nożyczki
- Niepewnie wchodzi lub schodzi po schodach
- Ma kłopoty z wycinaniem, rysowaniem po śladzie

Wybredność w jedzeniu

- Unika nowych smaków
- Jest wybredne pod względem konsystencji spożywanych pokarmów
- Ma tendencję do wypychania sobie ust jedzeniem

